

Gör kort arbete av kort eller lång säd

NÄR EN del av er säd kommer upp kort och förkrympt, särskilt på torra grusiga kullar, och en del växer tunnt och tungt, så att det snor sig in — då har ni ett skördeproblem — om ni ej äger en McCormick eller Deering sådesbindare.

Med dessa bindare är det möjligt att skära stubb — att komma nära marken. Kurvan av guards och det vida omfånget av justeringsplattformen tillåter detta. Den kan sänkas, resas, svängas framåt eller kastas tillbaka nästan ögonblickligen för att anpassas för kort, lång eller inensårj säd. Uppbindningsapparaten kan kvickt justeras för kort eller lång säd samt har en vid "band-placing range."

Namnen McCormick och Deering äro fördelaktigt kända i alla jordbruksområden. De äro en garanti för hög kvalitet och arbetseffektivitet. Nästan 90 år av skördemaskinutveckling och tillförlitlig betjäning på fälten i världen stå bakom dem.

Sätt ert förtroende även till McCormick, Deering eller International high-quality twine. Besök er närmaste International agent nu rörande er bindare för tidig leverans.

INTERNATIONAL HARVESTER COMPANY
OF CANADA LTD.
HAMILTON CANADA
WESTERN BRANCHES - BRANDON WINNIPEG MAN. CALGARY EDMONTON LETHBRIDGE ALTA.
ESTYVAH N. BARTLEFORD REGINA SASKATOON TORONTO ONT.
EASTERN BRANCHES - HAMILTON LONDON OTTAWA ONT. MONTREAL QUEBEC QUE. ST. JOHN N.B.

KÄRLEKEN ÖVERVINNER ALLT.

Av G. B. McCUTHEON

(5)

(Forts. föreg. nr.)

Det låg något så kallt och bistert i hans lugna röst och något så beslutligt i hans briljanta ögon som Greenfall i sitt hjärta lyckades kondkultören att ha kommit ifrån saken så lätt som skett.

Hans vakra reskamrat skidrade nu utfordrigt den tjugo minuter långa färden i diligensen. Med överraskning fann han att hon ej utelämnade en enda detalj, inte ens att hon hållit sig fast vid hans äpple och att han hållit sin hand om hennes för att inga henne en känsla av annu mera trygghet.

Hans ögon brände under det han lyssnade till denna uppriktiga bekännelse, ty han fruktade att få höra oglädlige ord från hennes onkel och tant. Hans förväntning ökades när han märkte i läst med alla andra läkare förlänga ert önda, sade hon med ett litet åskligt leende.

— Ack, svarade han, vi ha knapp träffats förän vi måste skiljas. Väger jag fråga när ni skola lämna Amerika?

— Vi gå ombord på torsdag, svarade mr Guggenlocker.

— Vi tänka stanna över en dag, det vill säga i morgon, i Washington, till lade hans fru.

Den glädje Greenfall kände, när han hörde detta var så stor att han fruktade att de alla skulle kunna läsa den på hans ansikte.

— Min onkel har affärer i er stad mr Lorry, sade nu miss Guggenlocker. Vi skola tillbringa morgondagen där och onsdagen i New York. Därpå gå vi ombord. Ack, hur jag längtar efter torsdagen! tillade hon i drömmande ton.

Det var lätt för honom att se att han var ensam om sin förälskelse. Torsdagen var mer för henne än hans existens. När hon tänkte på torsdagen, hörde han i hennes tankar till det förtäta och inte ens till det närvarande.

— Har ni alltid bott i Washington, mr Lorry? frågade nu mrs Guggenlocker.

— Ja, hela mitt liv, var hans svar.

— Det är ovanligt i Amerika att höra någon säga det, anmärkte hon, ty amerikanerna bo ju än i den ena staden och än i den andra. I vårt land lever och dör däremot den ena generation efter den andra i samma stad.

— Mr Lorry har kränt oss med att icke veta var Graustark ligger på kartan, sade hennes niece en smula harmset.

— Men, min bästa sir, utbrast mr Guggenlocker, Graustark ligger ju —

— Du får ej säga honom det, onkel Caspar, inföll hon raskt. Jag har rätt honom att studera geografi och själv söka upp Graustark. Han borde skämmas över sin okunnighet.

Greenfall skändes ej däröver, men han lovade sig själv att han innan han blev en dag äldre skulle taga reda på Graustark på kartan, och dessutom försöka sig på mycket vetenskap där om som historien och encyklopedien kunde skänka honom.

Hennes onkel skrattade och efterkom till Greenfalls misstränkning tillagelsen.

Världens Bästa Tuggtobak COPENHAGEN

Den rikaste lukt. Tuggtobaken som varar längst. HOS ALLA HANDLARE.

— Skall jag studera Europas, Asiens eller Afrikas karta? frågade han efter några ögonblick.

— Studera världskartan! var det stolta svaret.

— Är Edelsweiss huvudstaden?

— Ja, och denna drottning bland klipptäder är vår födelsestad. Ni skulle se den mr Lorry! Den ser ut som om den svävade i luften, ty den är byggd på ena sidan av ett berg. En del av bostadshusen ligger så högt att de trolkas nå upp till skyarna. Men en del ligger också i dalen nedanför.

— Jag förmodar att ert hem ligger ovanför skyarna.

— Vi bo längst från dessa, ty vi bo i den gröna dalen, som beskuggas av de snöbeläckta bergstopparna. Vi kunna i Edelsweiss få njuta vilket klimat som är nyttigast för vår hälsa. Doktorerna behöva ej föreskriva oss långa resor, då vi skola bort för någon sjukdom. De ordina blott för oss att flytta nedåt eller uppåt bergen. Vi kunna få balsamiska vägar, härliga somrar, uppriskande hostar och kalla vintrar, alldeles efter vår önskan, tack vare det växlande klimatet på bergen och i dalarna.

— Det måste vara en idealisk plats! Jag inbillar mig att Edelsweiss måste ligga tämligen långt bort i söder. Ni kunde ej ha juli- och januartemperatur i annat fall.

— Det är sant, och lika väl kunna vi få januartemperatur i juli. Studera världskartan. Ni skall upptäcka Graustark med blotta ögat.

Hennes röst hade nu en ironisk klang.

— Om Graustark ej skulle ha mer än de tre invånare jag nu haft äran lära känna, skulle det dock vara rätt sin plats på världskartan, sade han helt galant.

Detta hans yttrande applåderades med patriotisk hänförelse av alla tre hans åhörare.

Efter en kort paus fortfor han vänd till mr Guggenlocker:

— Ni sade nyss att kondkultören frågade efter mitt namn och att ni ej kände till det. Väger jag fråga hur ni sedermera fått reda på det?

— Jag visste ej vad ni hette förrän min niece strax efter er ankomst med diligensen upplyste mig därom, var mr Guggenlockers svar.

— Jag kan ej erinra mig att jag nämnde namnet för miss Guggenlocker under vår åktur.

— Ni var ej den som omtalade för mig vad ni hette, sade hon på helt skälmaktigt.

— Säkert kunde ni ej gissa er till det? O, nej! Jag är ej någon tanke-läsare.

— Om ni varit det skulle mitt namn varit det sista ni skulle ha läst i min själ, ty jag har ej tänkt på det de tre sista dagarna.

Det var ett drömande uttryck i hennes ögon då hon nu sade:

— Ni köpte ju det där mynnet av kondkultören på Denverfågeln?

— Ja, jag gjorde det två timmar efter det ni stigit på tåget, svarade han nu helt uppriktigt.

— Ni menar säkert ej att ni —

— Här tystnade han helt förlägen.

— Jag önskade, ser ni, veta namnet på en man, som fullt motsvarade mitt ideal för en äkta amerikanare. Jag hade uppfattat honom genom de böcker jag, last såsom stor, stark käck och behaglig. Ni motsvarade fullkomligt denna min uppfattning och därför köpte jag vetskopen om ert namn av kondkultören. Det skall alltid bli mig ett angenämt minne av att jag känner namnet på idealet för en äkta amerikanare: Greenfall Lorry.

Hennes ord förtalte honom i ett feberfyllt tillstånd av blandad fruktan och glädje. Hennes uppriktiga beaktelse kom honom att totalt förlora sin självbehärsning, så häpen gjorde den honom.

Det låg glädje i medvetandet om att hon redan vid första anblicken lagt märke till honom, men det låg bitterhet i den tanken, att hon gjort det såsom en botanist lägger märke till ett ovanligt specimen av en blomma, vars namn han ej känner.

— Jag känner mig mycket hedrad framstannade han slutligen. Jag hoppas att ni ej funnit ert första ömdöme felaktigt.

Han kände sig mycket förlägen efter detta fadda yttrande. Han hade här två svåra av stoltthet när hon svarade:

— I så fall skulle jag ha kommit ihåg ert namn.

— Det finns många bra mycket bättre amerikanare än jag, sade han nu helt anspråkligt och våra statsansvariga.

— Jag trodde att de voro blott och bart politur, var hennes svar.

Då han efter den sena diners slut drog sig tillbaka till sin kupé var han upp över öronen förläskad i den sköna miss Guggenlocker.

— Hur älsklig, hur förtjusande, hur naiv, hur drottninglik, hur varm och hur kall hon omsom kan vara, tänkte han. Hon är en veritabel ängel, trots hon bär det förfärliga namnet Guggenlocker.

IV.

Kondkultören räckte samliga passagerare helt tidigt nästa morgon. Tåget var nu nära Washington. Det skulle egentligen ha varit där redan för fem timmar sedan, men hade blivit försenat.

Under det Greenfall klädde på sig undrade han hurutvida lycka skenes vara honom så god att han denna dag fick vara mycket i miss Guggenlockers sällskap.

Han drömed om en promenad i vagn med henne i avenyerna, en tripp till monumentet, ett besök i kongresshallen, en middag för henne och hennes släktingar i hans föräldrahem och en lunch på det det förnämsta kaféet.

Men mitt under det han drömede härom kände han sig viss på att hans dröm ej skulle gå i fullbord.

Han hörde henne hälsa god morgon på sin onkel och tant, hörde henne gå på sin kammarjungfru några befallningar och hörde henne därpå passera ut ur boggielagen.

Han slutade nu i största hast sin klädsel.

— Jag skall aldrig förlåta mig själv

mumlade han då han rusade ut med sitt bagage.

— Varken hon eller hennes sällskap syntas till.

— Kör de här sakerna och mitt övriga bagage till nummer — W — Avenue, betalade han brådskenen en av de bärare som kommo emot honom.

Sedan han lämnat honom sin polett läde han in i stationshuset. Ej heller här fann han den han sökte. Men när han kom ut i vestibulen fann han henne där i sällskap med tanten.

— God morgon! mr Lorry! sade hon glatt.

— God morgon! hälsade han tillbaka i det han räckte henne sin hand. Till hans förvåning antog hon nu en stram, högmödig hållning och ignorerade totalt hans hand.

Men redan i nästa ögonblick smälgo hon dock och räckte honom bligt och något tafat sin lilla hand.

Han gissade sig till att hon ej var van vid att skaka hand med någon och lydande en ögonblickligt ingivelse böjde han sig djupt ned och förde hennes behändande hand till sina läppar.

Han reste sig dock upp med blygsande ansikte och den fruktan att han nu tagit sig en frihet som ej skulle förlåtas honom.

Men till hans överraskning smälgo hon glatt, ja gillande emot honom.

Det syntes ej ett spår av förvirring eller förlägenhet på hennes ansikte.

— Varje annan flicka skulle, tänkte han, ha dragit ifrån mig sin hand och sett helt förlägen ut. Hur olåk hon är alla andra flickor.

Mrs Guggenlocker böjde blott lätt på huvudet för honom och räckte honom ej sin hand.

— Jag fruktade, sade han nu till miss Guggenlocker, att ni redan lämnat stationen.

— Vi vänta på onkel Caspar, som skulle ge Hedrick instruktioner, svarade hon. Hedrick skall genast fortsätta resan till New York med vårt bagage för att kunna föra det ombord i god tid. Vi behålla blott våra reseffekter. Vi skola lämna Washington med nattetåg.

— Jag hoppades att ni skulle stanna här åtminstone ett par dagar, sedan ni väl kommit hit.

— Viktiga affärer tvinga oss att resa härifrån redan i kväll. Av alla städer i världen är det ingen jag så längtat efter att få se som Washington. Kan, kanske kan jag en dag få återvända hit. Men låt oss för all del inte kvarhålla er, om ni har bråttom.

Han ryckte häftigt till, såg skuld-

BLUE RIBBON TEA

Det är lätt att efterapa annonseringen av BLUE RIBBON TEA men te-et självt kan varken efterapas eller göras lika gott.

medveten ut, stannade något om sitt bagage och rusade in i väntsalen och därifrån ut på perongen.

— Jag är då en veritabel narr, tänkte han då han skyndade tillbaka ut i vestibulen.

Mr Guggenlocker hade nu sällat sig till de båda damerna. Denne hälsade med värme på honom och miss Guggenlocker utbrast:

— Vi trodde att ni aldrig skulle komma igen. Ni dröjde så länge.

Han hade blott varit borta i två minuter!

Han frågade dem nu på vilket hotell de ämnade taga in.

Då han fått veta att de ämnade sig till hotellet Ebbitt sade han:

— Jag ämnar just frukostera där och hoppas därför få göra sällskap dit.

Den lilla trion växlade nu en snabb och för honom obegriplig blink.

Den förargade honom, ty han tyckte sig i den lilla förtret, mistroende och en obehaglig överraskning.

Innan han hunnit komma på det klara med hur han på ett väldigt sätt skulle kunna återtaga sina ord, fört emellerlid den unga flickan verkan av den där blinken genom att säga:

— Hur snällt av er. Det blir ett stort nöje för oss att ni vill frukostera med oss. Ni kan då beskriva för oss er underbara stad. Det skulle vara bra vänligt av er, om ni ville ägna oss dessa tidiga förmiddagstimmar till skada för edra egna personliga affärer. Sedan skola vi ej längre besväras edef.

Han försäkrade helt förtjust, att inga viktiga affärer togo hans tid i anspråk och att han helt stode till hennes och hennes släktingars disposition och skyndade så att anskaffa en landå, vari de alla kunde åka till Ebbitts hotell.

Vid åttatiden frukosterade han tillsammans med dem. Han blev därunder allt djupare förläskad i den sköna flickan, vars väsen utmärkte sig för en sådan egendomlig blandning av älsklighet och furstlig myndighet.

Då de alla avslägnade sig från matsalen frågade han henne, om hon ej ville göra en promenad i vagn i hans sällskap.

Ända till detta ögonblick hade samtalet flutit glatt och lätt och hennes uttrycksfulla ansikte hade varit en trogen reflex av hans egen glada stämning. Det hade därför ej fallit honom in att ej hans förslag skulle med nöje antagas. Också vållade det honom en djup bestörtning när det glada vänliga uttrycket i hennes ögon nu förbyttes till ett föraktligt och hon i stolt högmödig ton svarade:

— Jag kommer att vara upptagen hela dagen, mr Lorry.

Hans hjärta klappade häftigt till följd av de smärtsamma obehagliga känslor han i detta ögonblick erfor. Det dröjde något ögonblick, som nu blott helt blek, kunde bli så pass herre över sina starka sinnesrörelser att han kunde yttra:

— Jag har orsak att känna mig tacksam därför, ty jag måste till min ledsnad tre, att jag skrat er, då jag blott hade för avsikt bereda er nöje. Jag ber tusen gånger om förlåtelse för min järvarhet att vilja göra det sistnämnda!

Hans lyste ur hans briljanta grå ögon och hann klingande ur den ton vari han yttrat allt detta.

Impulsivt lade hon nu sin lilla hand på hans arm och hennes violblå ögon sågo upp till honom med en mild bejande blink.

(Forts.)

EVERY PAGE A BARGAIN PAGE

EATON'S MIDSOMMAR REALISATIONS KATALOG

är från pärm till pärm överfylld med typiska EATON realisationsvärden och var sak stödes av den vanliga EATON garantin. Många linjer beklädnadsartiklar, mans och kvinnoskor; sängartiklar; hem- och farmjærnvaror samt sadelmakeri och tillbehör finnas till priser, som gör det fördelaktigt att köpa.

Denna gottköpsbok skall postbefordras i juni, så skriv efter ett exemplar genast och få del av de erbjudna exceptionella värdena.

SÄND OSS ERT NAMN OCH ADRESS I DAG.

T. EATON CO LIMITED
WINNIPEG CANADA